

'nate quis indomitas tantus dolor excitat iras,
 quid furis aut quonam nostri tibi cura recessit? 695
 non prius adspicies, ubi fessum aetate parentem
 liqueris Anchisen, superet coniunxne Creusa
 Ascaniusque puer? quos omnes undique Graiae
 circum errant acies, et ni mea cura resistat,
 iam flammae tulerint, inimicus et hauserit ensis. 600
 non tibi Tyndaridis facies invisae Lacaenae
 culpatusve Paris: divom inclementia, divom
 has evertit opes sternitque a culmine Troiam.
 adspice — namque omnem, quae nunc obducta tuenti
 mortalis hebetat visus tibi et umida circum 605
 caligat, nubem eripiam; tu ne qua parentis
 iussa time neu praecipis parere recusa —
 hic ubi disiectas moles avolsaque saxis
 saxa vides mixtoque undantem pulvere fumum,
 Neptunus muros magnoque emota tridenti 610
 fundamenta quatit totamque a sedibus urbem
 eruit. hic Iuno Scaeam saevissima portas
 prima tenet, sociumque furens a navibus agmen
 ferro accincta vocat.
 iam summas arces Tritonia — respice — Pallas 615
 insedit nimbo effulgens et Gorgone saeva.
 ipse pater Danaos animos virisque secundas
 sufficit, ipse deos in Dardana suscitatur arma.
 eripe nate fugam, finemque impone labori.
 nusquam abero et tutum patrio te limine sistam.' 620
 dixerat, et spissis noctis se condidit umbris.
 adparent dirae facies inimicaeque Troiae
 numina magna deum.

Tum vero omne mihi visum considerare in ignis
 Ilium et ex imo verti Neptunia Troia; 625
 ac veluti summis antiquam in montibus ornum
 cum ferro accisam crebrisque bipennibus instant
 eruere agricolae certatim, illa usque minatur
 et tremefacta comam concusso vertice nutat,
 volneribus donec paulatim evicta supremum 630